

A JELENÉSEK KÖNYVE 7-9.

Lapozzunk bibliánkban a Jelenések könyvének 7. fejezetéhez.

A 4. fejezetben Jánossal együtt beléptünk a mennybe, ahol megláttuk Isten trónusát, a trónus körül négy élőlényt, akik szüntelenül éjjel és nappal hirdették Isten szentségét és láttunk 24 vént is, akik koronájukat letették a trón elé és szintén imádták Istent. Az 5. fejezetben olvashattunk a hétpecsétetes könyvről, amelyet jobb kezében tartott a trónuson ülő és akkor azt is elmondtuk, hogy ez a hét pecséttel lezárt könyv nem más, mint a föld birtoklevele. A Jelenések 5.2-ben hatalmas hangon kérdezi egy angyal. Ki méltó arra, hogy felnyissa a könyvet és feltörje pecsétjeit? De senki sem találtatott méltónak arra, hogy ezt megtegye. János pedig ahogy megérti, hogy ez mit jelent, ugye azt jelenti, hogy senki sem tudja visszavásárolni a földet, János tehát ezen felismerés eredményeként, sírva fakad, de az egyik vén odalép hozzá és megvigasztalja és így szól hozzá a Jelenések 5.5-ben. Ne sírj, íme győzött az oroszán a Júda törzséből a Dávid utóda és felnyitja a könyvet és a hét pecsétjét. Akkor Jézus előre lép, és átveszi a könyvet a trónuson ülő jobb kezéből és akkor az egyház egy emberként kezd egy új éneket énekelni dicsérve őt. Méltó vagy arra, hogy átvedd a könyvet és feltörd annak pecsétjeit mert megölettél és véreddel vásároltad meg őket Istennek, éneklj az egyház. És amikor a reflénhez érkeznek az angyalok is bekapcsolódnak, számuk tízezerszer tízezer és ezerszer ezer volt és ők is dicsérik Istent. Majd a 6. fejezetben azt látjuk, hogy Jézus egymás után kezdi feltörni a könyv pecsétjeit. És ahogy feltöri a pecsétjeiket, látjuk az egyes ítéleteket, amelyek ezek nyomán a világot sújtják. Az első pecsét feltörése után az antikrisztus jelenik meg a színen, egy fehér lovon. A második pecsét feltörése háborút és pusztítást eredményez a földön. A harmadik pecsét pedig éhínséggel sújtja a világot. Az első négy pecsét feltörésének eredményeként tehát, ahogy egymás után megjelenik négy lovas, akiket az apokalipszis négy lovasának is szoktak nevezni, mindennek az eredményeként a föld népességének egynegyede elpusztul. Az ötödik pecsét feltörése után azoknak az embereknek a csoportját látjuk az igében Isten oltára alatt, akik a nagy nyomorúság időszakában üdvözültek. Ők a következőket kérdezik Istentől. Urunk, aki szent és igaz vagy, meddig nem ítélsz és meddig nem állsz bosszút a mi vérünkért azokon, akik a földön laknak. A Jelenések 6.11-ben azt olvashatjuk, hogy akkor fehér ruha adatott mindegyiküknek és megmondatták nekik, hogy nyugodjanak még egy kis ideig, amíg teljes nem lesz azoknak a szolgatársaiknak és testvéreiknek a száma, akiket ugyanúgy megölnék, mind őket. A hatodik pecsét megnyitása nyomán azután óriási katasztrófák sújtják majd a földet, amelyről olvashatunk Joel próféta könyvében, Ézsaiás próféta könyvében, és amelyről Jézus is beszélt, ahogy a csillagok potyognak az égből, a szigetek pedig elmozdulnak helyükről. Így jutunk el a 7. fejezethez. Mielőtt azonban Jézus feltöri a hetedik pecsétet, egyfajta intermezzót találunk itt, és az első versben a következőket olvashatjuk. Ezután láttam négy angyalt állni a föld négy sarkán, mint féken tartották a föld négy szélét, hogy ne fújjon szél a földre, se a tengerre, se a fákra. 2. Láttam egy másik angyalt is feljönni napkelet felől, akinél az élő Isten pecsétje volt és hatalmas hanggal odakiáltott a négy angyalnak, akiknek megadatott, hogy ártsanak a földnek és a tengernek. 3. És így szólt. Ne ártsatok a földnek, se a tengernek, se a fáknak addig, amíg homlokukon pecséttel meg nem jelöljük a mi Istenünk szolgáit. Azt ugye tudjuk, hogy a hét éves időszakban, amelyből három és fél évet a nagy nyomorúság időszakának nevezünk, a hét éves időszak első három és fél évében, amikor az antikrisztus egyre inkább megszilárdítja hatalmát, Isten két tanút küld a földre, akikkel a 11. fejezetben találkozunk majd. Ők 42 hónapon, vagyis három és fél éven keresztül tesznek majd bizonyosságot. A Jelenések 11.6-ban azt olvashatjuk, hogy nekik meg van az a hatalmuk, hogy bezárják az eget, hogy ne essék eső prófétálásuk napjaiban. Ennek nyomán aszály sújtja majd a földet, amely valószínűleg hozzájárul ahhoz az éhínséghez, amely a földön a harmadik pecsét feltörése után alakul ki. Elképzelhető, hogy azért nem esik majd eső abban az időszakban, amíg

a két tanú a földön bizonyosságot tesz, mert ez a négy angyal, akikkel a 7. fejezet első versében találkozunk, ott áll a föld négy sarkán, és féken tartja a föld négy szelét, hogy ne fújjon szél a földre, se a tengerre, se a fákra. Hiszen a földön a víznek is van egyfajta körforgása, amelynek értelmében a tengerek és óceánok vizének egy része elpárolog, így bekerül a légkörbe, majd pedig a szelek elszállítják a szárazföld fölé, ahol eső formájában lehull és megöntözi a földet. Ez tehát a víz körforgása a földön, Isten ezt nagyszerűen kitalálta, hogy biztosítsa a szárazföld vízellátását. Ha azonban a szeleket visszatartják, nem lesz minek elszállítania a párát a szárazföld fölé, így tehát a pára a légkörben felgyülemlik és nagyon érdekes légköri jelenségekhez vezethet, miközben a légkör vízkoncentrációja jelentősen megemelkedne. Az első versben tehát azt látjuk, hogy négy angyal áll meg a föld négy sarkán. A sarok kifejezés nem teljesen egyezik azzal, amit a görög eredetiben olvashatunk. A legpontosabb fordítás szerint azt kéne mondanunk, hogy négy angyalt láttam állni a föld négy körnegyedében. Ezt azért tartom fontosnak kihangsúlyozni, mert egyesek, akik mindenképpen valami hibát igyekeznek találni a bibliában, azt szokták mondani, hogy ez a megfogalmazás, miszerint négy angyalt látott János a föld négy sarkán arra utal, hogy János maga is azt gondolta, amit oly sokan mások, hogy a föld lapos, így volt négy sarka. Mivel pedig a biblia egy ilyen hibás tényt állít, nem lehet rá támaszkodni. Én azonban itt Amerikában a Védelmi Minisztérium egyik kiadványában azt olvastam, hogy tengerészgyalogosaink a világ négy sarkán állomásoznak. Ez vajon azt jelenti, hogy a Védelmi Minisztérium sem tudja, hogy a föld gömbölyű? Nem, ugye itt nem erről van szó. Ez a megfogalmazás mindössze arra utal, hogy északon, délen, keleten és nyugaton is állomásoznak katonák. Mindamellett azonban azt is meg kell említenünk, hogy a föld lényegében rendelkezik négy sarokkal, hiszen a bolygónk nem tökéletesen gömbölyű. Az északi és a déli sarknál kissé lapítottabb, az egyenlítő mentén pedig terebélyesebb. Vagyis ennek fényében tulajdonképpen igenis beszélhetünk a föld négy sarkáról. A lényeg azonban az, hogy itt alapvetően az égtájokról van szó és az égtájokhoz kapcsolódó szelekről. Tehát az északi, a déli, a nyugati és a keleti szélről. Azt látjuk tehát, hogy angyalok állnak a föld négy sarkán, teljességgel lenyűgöző teremtmények lehetnek. Hiszen hatalmuk van arra, hogy féken tartsák a föld négy szelét. A második versben pedig azt látjuk, hogy megjelenik egy másik angyal is, aki odakiáltott ennek a négy angyalnak. Ne ártsatok se a földnek, se a tengernek, se a fáknak addig, amíg homlokukon pecséttel meg nem jelöljük a mi Istenünk szolgáit. 4. És hallottam a pecséttel megjelöltek számát, 144 ezer pecséttel megjelölt Izrael fiainak minden törzséből. Ez elég egyértelmű. Sok ember panaszkodik a Jelenések könyvére, azt állítva róla, hogy egyszerűen érthetetlen az egész. Egyesek elkezdnek kombinálni, azt mondják például, hogy a 144 ezer valójában nem 144 ezret jelent, az egy szimbólikus szám, 12x12 ezret jelent. Ehhez pedig még hozzáteszik, hogy a tizenkettes szám az emberi kormányzás száma. Ebből pedig levezetik azt, hogy minden hónapban más fog uralkodni Krisztus ezeréves uralmának idején. Mindenféle furcsa elképzeléssel állnak elő, ehhez pedig még hozzá kell tennem azt is, hogy a Jehova tanúi önmagukról állítják, hogy ők ez a 144 ezer. Herbert Armstrong azonban szintén azt állítja saját csoportjáról, hogy ők a 144 ezer. Ha pedig az ember hajlandó arra, hogy megkísérlezze, megháromszorozza tizedét, amit a Csörccs of Gad csoportnak (Isten egyházának gyülekezetei) akkor bekerülhet a belső körbe, egyike lehet a 144 ezernek, amikor pedig elérkezik az ideje, azt mondják, az ember majd kap tőlük egy telegramot, hogy most van itt az ideje, hogy elmeneküljön a pusztába, ahol a 144 ezer számára már helyet készítettek, hogy életben maradhassanak. Ez a csoport is azt állítja tehát magáról, hogy ők alkotják a 144 ezret, ahogy a Jehova tanúi is, sőt más csoportok is arra törekednek, hogy őket tartsák a 144 ezernek. Ahhoz azonban, hogy nekik igazuk legyen, és valóban azt mondhassák magukról, hogy ők a 144 ezer, bizonyos dolgokat kénytelenek figyelmen kívül hagyni a szövegben, sőt azt mondani, hogy Isten itt nem azt mondja, amit a szöveg mond. Ugyanis nem kell szó szerint értelmezni ami itt szerepel az igében, hanem csak képletesen, szellemi értelemben, a szellemi értelemben vett Izrael pedig mi vagyunk. És mi szellemi értelemben Ásér, vagy Benjamin

törzséből származunk. Annak érdekében azonban, hogy Isten az effajta spekulációknak az elejét vegye, felsorolja az izraeli törzseket, a tizenkét törzset. Azt ugye tudjuk, hogy valójában 13 törzsről beszélhetünk. Emlékezzünk csak vissza arra az alkalomra, amikor Jákob meglátogatta fiát Józsefet Egyiptomban. Jákob éveken át úgy tudta, hogy József fia halott. Most pedig ismét találkozik vele, József pedig ráadásul egy vezetőposztot tölt be Egyiptomban. Az idős Jákob tehát találkozik fiával Józseffel, József pedig erre a találkozóra az ő két fiát is elhozza Efraimot és Namassét. Amikor Jákob meglátta őket, csak annyit mondott Józsefnek, ez a két fiad az enyém. Így tehát Efraim és Namassé két külön törzset alkotott Izraelben. Ez tehát azt jelenti, hogy József törzsén belül két törzset találunk, Namassé és Efraim törzsét. Összességében tehát a Léviták törzse vált a tizenharmadik törzssé, általában azonban az ő törzsüket nem emlegették együtt a tizenkettővel olyan értelemben, hogy amikor a földeket szétosztották, a Léviták nem kaptak földet, mert róluk az Úr gondoskodott. A földet tehát tizenkét részre osztották a tizenkét törzs között, és Efraim illetve Namassé törzse is megkapta a neki járó területet. Mivel tehát József törzse két részből állt, Efraim és Namassé törzséből, általában József törzséről mint olyanról, nem olvashatunk. Itt azonban a Jelenés 7.8-ban József törzse is említésre kerül, ami ebben az esetben bizonyosan Efraim törzsére utal, hiszen Namassé törzsét a 6-os vers említi. Az is érdekes még ebben az ígérésben, hogy Lévi törzse is említésre kerül, Dán törzse azonban kimarad ebből a felsorolásból. Izrael törzsei közül Dán volt az első, aki bálványokat kezdett el imádni. Ha ma ellátogatunk arra a területre, ahol Dán törzse élt, ásatások során feltártak nagy területeket, ahol bálványimádás folyt. Dán törzse ugyanis sajnos élen járt a bálványimádásban. Ők voltak az elsők, akik bálványokat kezdtek imádni. Elképzelhető tehát, hogy Isten ezért nem pecsételte el őket, ők tehát nem lesznek bizonyos dolgokra immunisak, amelyek megtörténnek majd a nagy nyomorúság idején. Elképzelhető, hogy erről van szó. Hiszen azt látjuk majd a Jelenések könyvében, hogy az a 144 ezer, akiket Isten elpecsétel, az Ő védelme alatt állnak és azokat a csapásokat, amelyeket Isten küld a világra, őket nem sújtják majd. Azt látjuk tehát, hogy 12 ezret jelölnek meg pecséttel, Izrael fiainak minden törzséből, a felsorolásban elsőként pedig Júda törzse szerepel. Mégpedig azért, mert Ruben elveszítette elsőszülöttségi jogát, mert bement édesapja ágyasához. Ruben elsőszülöttségi joga tehát Júdára szállt. A joga tulajdonképpen Júda kezébe került, Júda vált a vezető törzssé. Azt pedig természetesen tudjuk, hogy Dávid is Júda törzséből származott, később pedig Jézus, Ő volt az a vesszőszál, amely kihajtott Isaji törzsökéről, ahogy ezt az Ézsaiás 11.1-ben olvashatjuk és Ő volt Júda törzsének orozslánja. A törzsek felsorolásában tehát a Jelenések 7.5-től kezdődően Júda szerepel az első helyen, majd őt követi Ruben, aki első volt a sorban, de elveszítette ezt a jogát. Ezután következik Gát törzse és így tovább, mindegyik törzsből 12 ezer. Itt van tehát ez a 144 ezer ember, akit Isten elpecsétel, a későbbiekben majd ismét találkozunk velük, és látni fogjuk, hogy Isten megvédi őket azoktól a csapásoktól, amelyek a földet sújtják. 9. Ezek után láttam, íme nagy sokaság volt ott, amelyet megszámolni senki sem tudott, minden nemzetből és törzsből, népből és nyelvből. A trónus előtt és a bárány előtt álltak, fehér ruhába öltözve, kezükben pedig pálmaágak. 10. És hatalmas hangon kiáltották, az üdvösség a mi Istenünkké aki a trónuson ül és a bárányé. Nagyon érdekes tehát látni azt, hogy fehér ruhát viseltek, kezükben pálmaágakat tartottak, és miről is énekeltek? Az üdvösségről. Erről azonnal eszünkbe juthat egy másik nagy tömeg, akik szintén pálmaágakat tartottak kezükben, és ugyanezt kiáltották. Hozsánna, amely üdvösséget jelent, vagy szó szerint azt jelenti, ments meg most. Számos hasonlóságot felfedezhetünk tehát ezen tömeg, illetve azon tömeg között, amely akkor volt jelen, amikor Jézus bevonult Jeruzsálembe. Emlékezzünk csak vissza, Jézus Betániából tartott Jeruzsálembe és az olajfák hegyéről már egy öszvér hátán jött le, tanítványai pedig pálmaágakat lengettek, a tömeg pedig egy emberként kiáltotta, hozsánna, hozsánna, áldott, aki jön az Ur nevében. Most pedig itt a Jelenések 7-ben szintén egy nagy néptömeget találunk, minden nemzetből és törzsből, népből és nyelvből, ők azonban ugyanazt kiáltják. Az üdvösség a mi Istenünkké, aki a trónuson ül és a bárányé. 11. Az

angyalok mind ott álltak a trónus, a vének és a négy élőlény körül, arcra borultak a trónus előtt és imádták Istent. 12. Eképpen. Ámen. Az áldás, a dicsőség és a bölcsesség, a hálaadás és a tisztesség, a hatalom és az erő a mi Istenünkké örökkön örökké. Ámen. Amikor a Jelenések 5.9-ben az egyház énekel, mégpedig egy új éneket, erre az énekre is reagálnak az angyalok és így kiáltanak. Méltó a megöletett bárány, hogy övé legyen az erő és a gazdagság, a bölcsesség és a hatalom, a tisztesség, a dicsőség és az áldás. A Jelenések 7.12-ben az angyalok valami nagyon hasonlót énekelnek, bár aprócska eltéréseket azért találunk. Érdekes, hogy amikor az egyház által énekelt új énekre reagáltak, akkor a gazdagságot is megemlézték, hogy Istené a gazdagság, Isten ugyanis az ő kincseinek tekint bennünket. Pál az effezusiakhoz írt levelében a következőket imádkozza az effezus 1.18-ban. És világosítsa meg lelki szemeteket, hogy meglássátok milyen reménységre hívott el minket, milyen gazdag az ő örökségének dicsősége a szentek között. Más szóval, hogy meglássátok, mennyire értékesek vagytok Isten szemében. Emlékezzünk csak vissza arra a példázatra, amelyet Jézus mesél a Máté 13.44-ben. Hasonló a mennyek országa a szántóföldben elrejtett kincshez, amelyet az ember miután megtalált elrejt, örömebe elmegy, eladja mindenét amilyen van és megveszi azt a szántóföldet. Jézus azt is elárulja nekünk, hogy a szántóföld nem más, mint a világ. És ő az aki mindent odaadott, aki a saját életét adta azért, hogy megvehesse a szántóföldet, a világot, hogy övé lehessen a benne rejlő kincs. Ezért imádkozik Pál is azért, hogy az effezusiak tudatosítsák, milyen értékesek Isten szemében. Péter is azt írja, hogy mi Isten különleges kincsei vagyunk. Számomra azonban inkább az a különleges, hogy Isten szemében én értékes vagyok. A tény azonban, hogy mi az ő öröksége vagyunk. Nem hiába éneklük tehát az angyalok a Jelenések 5-ben, hogy övé a gazdagság, hiszen mi az övéi vagyunk és mi vagyunk az Ő kincse, az Ő gazdagsága. Érdekes, hogy a másik esetben a Jelenések 7-ben, amikor az angyalok egy nagyon hasonló dalt énekelnek, akkor a gazdagság helyett a hálaadást említik. Azt azonban tudatosítanunk kell, hogy itt a 7. fejezetben az 5. fejezettől eltérően, nem az egyház énekel. Itt azokat látjuk, akikkel a korábbiakban már találkoztunk, mégpedig a 6. fejezetben, az ötödik pecsét feltörése után, azokról van tehát szó, akik a nagy nyomorúság idején bizonyágtételük miatt mártírhaltak. És akik a Jelenések 6.10-ben kiáltottak Istenhez, hogy bosszulja meg vérüket. Akiket pedig Isten fehér ruhába öltöztetett és türelemre intett, amíg teljes nem lesz azoknak a szolgatársaiknak és testvéreiknek a száma, akiket ugyanúgy megölnek, mint őket. A 7. fejezetben azt látjuk, hogy ez bekövetkezett, nem kell többet várniuk, és ők is ott vannak már a mennyben. Ez tehát már a nagy nyomorúság időszakának a végén van. A 7. fejezet tehát egy különálló részt alkot, egyfajta intermezzó, amely megmutatja nekünk, hogy a nagy nyomorúság időszakának a végeztével mi történik a mennyben. A 7. fejezet után pedig visszatérünk a pecsétek feltöréséhez és mintegy időben is visszaugrunk. A 7. fejezetben tehát azt látjuk, hogy az angyalok reagálnak a mártírok üdvösségdalára és imádják Istent mondván, ámen az áldás, a dicsőség, és a bölcsesség, a hálaadás és a tisztesség, a hatalom és az erő, ami Istenünkké örökkön örökké, ámen. 13. Ekkor megszólalt egy a vének közül és megkérdezte tőlem. Kik ezek a fehér ruhába öltözöttek és honnan jöttek? Ez egy költői kérdés volt, amelyre a vén nem Jánostól várta a választ, ez igazából csak lehetőséget teremtett a vén számára arra, hogy megválaszolhassa ezt a kérdést. 14. Ezt mondtam neki, mondja János. Uram, a görög eredetiben a Kiriosz kifejezés szerepel, tehát Uram, te tudod. Mire így válaszolt. Ezek azok, akik a nagy nyomorúságból jöttek és megmosták ruhájukat és megfehéřítették a bárány vérében. 15. Ezért vannak az Isten trónusa előtt és szolgálják őt éjjel és nappal, az Ő templomában és a trónuson ülő, velük lakik. Azt is látni fogjuk majd, hogy ez az embercsoport megkapja mindazokat a jogokat és privilégiumokat, amelyek megilletik Isten népét, az egyházat. A 6. fejezetben az 5. pecsét feltörése után ők még az oltár alatt vannak, nem jelennek meg úgymond a mennyei színen, most azonban már igen és azt látjuk, hogy Istent szolgálják éjjel és nappal az Ő templomában. Az egyház pedig vele együtt uralkodik, ezt az ígéretet kapja Istentől. Jelenések 5.10. És királysággá és papokká tetted őket a mi Istenünknak és uralkodni fognak a földön.

Ezek az emberek pedig, akik a nagy nyomorúságból jöttek, Isten trónusa előtt vannak és őt szolgálják éjjel és nappal az Ő templomában és a trónuson ülő velük lakik. Ezt olvashatjuk a 15-ös versben. Ezek az emberek a nagy nyomorúságból jöttek, így kétségtelen, hogy mártírhalált haltak. A későbbiekben majd látni fogjuk, hogy az antikrisztus a világ uralkodójaként egy új gazdasági rendszert vezet be, amelynek értelmében mindenkit arra köteleznek, hogy vegye a fenevad bélyegét, amely nélkül senki sem vehet vagy adhat semmit. Azokra azonban, akik veszik a fenevad bélyegét, egy reménytelen örökkévalóság vár. Az Ő esetükben semmi remény az üdvösségre. Az antikrisztus azonban hatalmat kap arra, hogy elpusztítsa mindazokat, akik nem hajlandók venni a fenevad bélyegét. De valószínűleg nem is lesz szükség arra, hogy ezeket az embereket megöljék, hiszen a bélyeg nélkül nem tudnak majd semmi vásárolni és eladni sem, vagyis elképzelhető, hogy éhen halnak. Az egyház elragadtatása után tehát nagyon sok ember üdvözülni a földön. Bizonyos utalásokból arra következtethetünk, hogy az egyház elragadtatása után azok üdvözülnének majd a földön, akik soha nem hallották még az evangéliumot. Ez az utalás Pálnak a tesszaloniakhoz írt második levelében található, amikor Pál az antikrisztus eljövételéről ír. Pál a 2. tesszalonika 2.11-ben azt írja, hogy mivel egyesek nem szerették az igazságot, nem akarták azt elfogadni, kiszolgáltatta őket Isten a tévelygés hatalmának, hogy higgyenek a hazugságnak, vagyis amikor az antikrisztus megjelenik majd a színen, Ő nagyon sikeresen megtéveszti majd azokat, akik egyébként elutasították az evangéliumot, Jézus Krisztus igazságát. Isten pedig megengedi, hogy higgyenek a hazugságnak, mert nem akarták elhinni az igazságot. Ne feledjük azonban, hogy ma a világon legalább kétmilliárd olyan ember él, akik soha nem hallották az üdvösség üzenetét Jézus Krisztus által. A nagy nyomorúság idején azonban az üdvösség üzenetét hirdeti majd a 144 ezer, de hirdetik majd az angyalok is, akik az ég közepén repülnek. Sokan lesznek tehát azok, akik meghallván az üdvösség üzenetét, befogadják Jézus Krisztust, üdvözülnének, majd mártírhalált halnak a nagy nyomorúság időszakában, és ugyanígy a mennybe kerülnek. Az ige elárulja nekünk, hogy egy óriási csoportjáról van itt szó az embereknek. Egy megszámlálhatatlan sokaságról, egy minden nemzetből, törzsből, népből és nyelvből. Egy érdekes embercsoport ez, János nem ismerte fel őket. Ha ez az embercsoport az egyház lenne, János bizonyosan felismerte volna az embereket. Nem ez történt azonban. Mégpedig azért nem ismerte fel őket, mert ez a nagy sokaság itt nem az egyházat jelenti. Végül az egyik vén az aki megválaszolja János kérdését és elmagyarázza neki, hogy itt azokról van szó, akik a nagy nyomorúságból jöttek és megmosták ruhájukat és megfehéřítették a bárány vérében. Jelenések 7. 16. Nem éheznek, és nem szomjaznak többé. Ahogy tovább olvasunk a Jelenések könyvében, látni fogjuk, hogy a csapások része lesz majd az is, hogy az emberek ivóvízkészlete megromlik. Ennek nyomán pedig nagyon komoly vízhiány lép fel. És még azt se felejtjük el, hogy három évig nem esik majd az eső amíg a két tanúbizonyosságot tesz. Gondoljunk csak bele, hogy a kialakuló aszálynak milyen hatása lesz az emberek ivóvízkészletére. Mivel tehát nem esik az eső, aszály sújtja a földet, ennek katasztrófális következményei lesznek a mezőgazdaságban és így az éhínség is egyre inkább pusztítani fog a világban. 16. Nem éheznek és nem szomjaznak többé, eleget éheztek és szomjaztak a nagy nyomorúság időszakában a földön. Sem a nap nem tűz rájuk. A későbbiekben majd látni fogjuk, hogy olyan erősen tűz majd a nap, hogy sokakat megéget. 17. Mert a bárány, aki középen a trónusnál van, legelteti őket, elvezeti őket az élet vizének a forrásaihoz, és az Isten letöröl szemükről minden könnyet. Ezen a ponton visszakanyarodunk a könyvhöz, illetve a hét pecséhez. Ez a könyv, vagyis tekercs pedig nem más, mind a föld birtoklevele. Jézus az, aki egyenként feltöri a pecsétet és bebizonyítja azt, hogy Ő egyedül méltó erre, Ő az, aki megváltotta, megvásárolta a földet. Jelenések 8.1. Amikor feltöri a 7. pecsétet, csend lett a mennyben, mintegy fél óráig. A csend nagyon erőteljes tud lenni, kiváltképpen akkor, amikor egy tömeg csendesül el. Képzeli csak el, hogy ott van egy hatalmas sokaság, aki énekel, dicséri Istent, és olyan sok minden történik, Jézus átveszi a tekercsot, feltöri a pecsétet, de amikor Jézus a hetedik

pecsétet is feltöri, hirtelen minden elcsendesedik. Ahogy Jézus feltöri a hetedik pecsétet, azt látjuk, hogy ezt hét trombitaszó követi majd, és mindegyik trombitaszóhoz egy-egy ítélet kiöntése kapcsolódik. Úgy, mint a tűzijátékok esetében, amikor az egyik elhalványul, hirtelen felrobban a második és a harmadik. Ezt látjuk az egymást követő ítéletek esetében is. Először a hét pecsétet tör fel egymás után Jézus, majd miután a hetedik pecsétet is feltörte, hét trombitaszó következik, ez pedig a harag két poharának a kiöntése követi. A mennyben tehát több mint egy fél óráig teljes csend honolt. Azután pedig kezdetét veszi Isten ítéletének egy következő hulláma. 2. És láttam a hét angyalt, akik az Isten előtt álltak és adatott azoknak hét trombita. Azt már tudjuk, hogy a kerubok, egészen konkrétan négyen vannak Isten trónja körül. Úgy tűnik, hogy a kerubok a legmagasabb beosztású angyali lények. A sátán is kerub volt. Őket követik a sorban az arkangyalok, közülük kettőt említ az ige. Az egyik Mikháel, vagy Mihály, akit az ige a Dániel 12.1-ben nagy vezérnek nevez, a másik pedig Gábriel. Amikor Gábriel megjelent Zakariásnak, Keresztelő János édesapjának, a Lukács 1.19-ben ezt mondta neki. Én Gábriel vagyok, aki az Isten színe előtt állok. Hét angyal van, akik ott vannak Isten trónja körül, és akiket Isten különböző feladatokkal kiküld. Az apokrif írásokban, egészen pontosan Énok, illetve Tóbet könyvében olyan angyalok is említésre kerülnek, mint Rafael, Szakriél, vagy Juriál, mint a hét angyal egyike. A lényeg azonban az, hogy itt is hét angyalt látunk a Jelenések könyvében, akik Isten előtt állnak és adatott nekik hét trombita. 3. Egy másik angyal is odajött és megállt az oltárnál, kezében aranyfüstölő, és adatott neki sok füstölőszer, hogy a szentek imádságaihoz tegye az aranyoltárra, amely a trónus előtt van. Úgy gondolom, hogy ez a másik angyal Jézus Krisztus. Ezen a ponton pedig a közbenjáró szerepében látjuk őt, mint a mi csodálatos főpapunk. Ne feledjük, hogy a főpap az, aki a földön bemehetett a szentek szentjébe, és az Úr színe előtt áldozatokat mutathatott be az emberek bűneiért. Ezen kívül a papok is naponta bementek a templomba füstölővel a kezükben, amelyben füstölőszert illetve paraszt raktak az oltárról, a füstölőszer füstje pedig fölszállt az oltár előtt, amely kint állt a szentek szentje előtt. A papok mindennap bementek a templomba, hogy ezt az illatáldozatot bemutassák. Mint ahogy arról már korábban is beszéltünk, a földi templom, a menny leképezése volt. Ezen a ponton tehát a Jelenések könyvében látjuk, hogy mit is jelképez a földi templom. Látjuk ugyanis ezt a másik angyalt, akiről én úgy gondolom, hogy Jézus Krisztus, kezében aranyfüstölő és sok füstölőszer. Azt látjuk, hogy Ő a szentek imádságait teszi az aranyoltárra, felajánlva azt Istennek. Ez az aranyoltár pedig a trónus előtt van, ugyanúgy, ahogy az az a földi templomban, a szentek szentje előtt áll. 4. És felszállt a füstölőszerek füstje a szentek imádságaival, az angyal kezéből az Isten elé. Tehát a szentek imádságait itt ismét édes illatáldozatként felajánlják az úrnak. Hasonló látvány tárult elénk az 5. fejezetben is. Ott ugyanis arról olvashatunk, hogy amikor a bárány odament a trónhoz, és átvette a hét pecséttel lepecsételt könyvet a trónuson ülő jobb kezéből, a négy élőlény, illetve a huszonnégy vén a trón körül, leborult a bárány előtt és mindegyiküknél hárfa volt, illetve aranycsésze tele füstölőszerral, ez jelentette a szentek imádságait. És ezután fakad az egyház dalra, egy új éneket énekelve az Úrnak. Az igében is többször találkozunk azzal a képpel, hogy imánk édes illatáldozatként száll fel az Úrhoz. Visszatérve tehát a Jelenések 8.4-hez, itt megint azt látjuk, hogy a füstölőszerek füstje a szentek imádságaival felszáll az Úrhoz. Ez esetben valószínűleg azoknak a szenteknek az imádságairól van szó, akiket az ige a Jelenések 6-ban említ. Akik Isten oltára alatt voltak, és így kiáltottak. Urunk, aki szent és igaz vagy, meddig nem ítélsz és meddig nem állsz bosszút a mi vérünkér azokon, akik a földön laknak. Most azonban, hogy Isten ítéletének egy újabb hullámát készül kiönteni a földre. Elképzelhető, hogy épp azoknak a szenteknek az imádságait ajánlják fel Istennek, akik korábban már kiáltottak Istenhez és kérték, hogy álljon bosszút rajtuk, akiket a nagy nyomorúság időszakában hitükért gyilkoltak meg. Ahogy az előbb már említettem, az 5. fejezetben is ajánlanak fel imádságokat az úrnak, itt azonban az egyház imádságairól van szó, amely évszázadok óta így imádkozik. Jöjjön el a te országot, legyen meg a te akaratom, miképpen a mennyben, úgy a földön is. Abban az időben tehát ezt az imádságot ajánlják fel az

Úrnak, ahogy a bárány átveszi Istentől a hétpecsétes könyvet, hiszen ekkor kezd el megvalósulni az Ő országa a földön is. Ekkor kezdi előkészíteni a földet az Ő királyságának megalapítására. A 8. fejezetben pedig a mártírhalt szentek imái szállnak fel Istenhez kérve őt, hogy álljon bosszút rajtuk. Bevallom, hogy gyakran én is megkérdem imámban az Úrtól, meddig kell még várnunk a nagytakarításra itt a földön, hiszen magam körül mindenütt romlottságot látok, erkölcsi romlottságot. És amikor azt látom, hogy valaki elrabol egy kislányt, egy három, négyéves kislányt, bántalmazza, majd pedig megöli, akkor a szívem így kiáll. Istenem, meddig kell még várnunk. Meddig kell még várnunk, hogy bosszút állj, hogy kiöntsd rájuk a te ítéleted. És tudnunk kell, hogy az a nap közeleg, egy napon Isten megítéli a világot. Az emberek gonosz cselekedetei nem maradnak következmények nélkül. Jelenések 8.4. És felszállt a füstölőszerek füstje a szentek imádságaival az angyal kezéből Isten elé. 5. Ekkor vette az angyal a füstölőt, megtöltötte az oltár tűzéből és ledobta a földre. Mennydörgés és zúgás, villámlás és földrengés támadt. 6. A hét angyal pedig, akinél a hét trombita volt, felkészült, hogy trombitáljon. 7. Trombitált az első és jégeső támadt és tűz vérrel keveredve és lehullott a földre. Megégett a föld harmada, megégett a fák harmada, és megégett a zöld fű is mind. A mi naprendszerünkben létezik úgynevezett kisbolygó öv, amely nagy aggodalommal tölti el a tudósokat és csillagászokat. Arizonában például hatalmas teleszkópokat állítottak fel az egyik hegyen. A teleszkópok felállításának pedig a legfontosabb célja volt az, hogy segítségükkel kisbolygók után kutassanak a világűrben. Mégpedig olyan kisbolygók után, amelyek veszélyt, való veszélyt jelentenek a földre. Állítólag már legalább kétezer olyan kisbolygót sikerült azonosítani, amelyeknek a pályája elvileg keresztezheti a föld pályáját, és amely elvileg összeütközhet a földdel. Ezen kívül kétezer olyan további kisbolygót is azonosítottak,